

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG LEGFELSŐBB BÍRÓSÁGA
mint felülvizsgálati bíróság
Pfv.IV.20.621/2010/4.szám

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. László Áron Márk ügyvéd által képviselt kérelmezőnek a dr. Szigeti Éva szabadalmi ügyvivő által képviselt ellenérdekű fél ellen a Magyar Szabadalmi Hivatal határozatának megváltoztatása iránt a Fővárosi Bíróság előtt 1.Pk.25.261/2008. számon megindított és a Fővárosi Ítéltábla 8.Pkf.25.990/2009/6. számon befejezett ügyében a kérelmező által 15. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

v é g z é s t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős végzést hatályában fenntartja.

Kötelezi a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Ez ellen a végzés ellen jogorvoslatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A kérelmező a jogosultja a 906.812 nemzetközi lajstromszámú „..” színes ábrás védjegynek, amelynek oltalma a Nizzai Megállapodás 9., 35. és 45. osztályaiba tartozó árukra és szolgáltatásokra vonatkozik. E nemzetközi védjegy hazai oltalmának elismerését kérte a kérelmező az Magyar Szabadalmi Hivaltól (MSZH).

Az ellenérdekű fél felszólalást nyújtott be a lajstromozás 9. osztályra vonatkozó elutasítása érdekében, hivatkozva a korábbi elsőbbségű „..” szó-, illetve ábrás védjegyeivel való összetéveszthetőségre. Az MSZH a védjegy magyarországi oltalmát a 35. és a 45. osztályokban elismerte, azonban a 9. osztály tekintetében a védjegybejelentést elutasította.

Az elsőfokú bíróság végzésével az MSZH határozat megváltoztatása iránti kérelmet elutasította.

Megállapította, hogy az MSZH nem sértett eljárási szabálysértést az ideiglenes, illetve a végleges oltalmat részben megtagadó határozatok kézbesítése során.

A védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. tv. (Vt.) 4. § (1) bekezdésének b) pontja és (4) bekezdése alapján a megjelölés és az ellentartott védjegyek összetéveszthetőségének veszélyét fennállónak tartotta, nem vitásan a kérelmezői védjegybejelentés árujegyzékének 9. osztályában az érintett termékek részben hasonlóak, részben azonosak az anterioritásként felhívott védjegyekben szereplőkkel. Az ellentartott védjegyek egyik csoportja szóvédjegy, a másik csoportja a „...” szót a „...”, illetve a „...” kiegészítésekkel oltalmazza. A „...” szóvédjegyek kapcsán egyértelműnek találta, hogy a szó maga a domináns elem, a kiegészített védjegyek esetében arra az álláspontra helyezkedett, hogy a magyar nyelv hangsúlyszabályai szerint a meghatározó a szóösszetétel első eleme, figyelemmel arra is, hogy erre a szóra az ellenérdekű fél egy teljes védjegycsaládot épített fel. Az ábrás védjegyek tekintetében megállapította, hogy a domináns elem szintén a „...” szó, mert a fölötte és mellette elhelyezett ábrás kiegészítések önmagukban a megkülönböztetésre nem alkalmasak. A szürke-fekete színű közösségi védjegy esetében a szó grafikai megjelenítése szintén nem olyan meghatározó, hogy domináns elemnek lenne minősíthető.

A kérelmező védjegye tekintetében a „...” szót találta dominánssnak, az érintett védjegyek domináns elemeit összevetve megállapította, hogy a „...” és a „...” szavaknál a szó elején leírt és kimondott „B” és „L” betűk, illetve hangzók, valamint az azonos „...” végződés erőteljes hangzásbeli, illetve vizuális hasonlóságot eredményez. Az átlagfogyasztó számára ismert az is, hogy a „...” és a „...” szavak színeket jelölnek, így ha a teljes szó jelentésével nincs is tisztában, de azt egy márkacsalád tagjának tekinti. Az angolul beszélő fogyasztó pedig tudatában van annak, hogy mindkét szóösszetétel bogyós gyümölcsöt jelent, ez a jelentésbeli hasonlóság teremti meg a védjegyek közötti asszociációs kapcsolatot. Tehát a kérelmező és az ellenérdekű fél védjegyeiben domináns szerepet betöltő szóelemek fonetikai, vizuális és konceptuális hasonlósága fennáll, így azok az összetéveszthetőségig hasonlóknak tekinthetők.

A kérelmező fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság végzésével helyben hagyta az elsőfokú bíróság végzését, és kötelezte a kérelmezőt, hogy 15 napon belül fizessen meg az ellenérdekű félnek 12.500 forint másodfokú eljárási költséget.

Megállapította, hogy sem a hivatal, sem az elsőfokú bíróság nem vétett eljárási hibát, a nemzeti hatóságnak kizárólag a WIPO Nemzetközi Irodája részére kell a határozatot megküldenie, majd azt

az iroda továbbítja az érintett félhez vagy képviselőjéhez. Az ideiglenes oltalom részbeni megtagadása a Gazette 2007. évi 43. számában meghirdetésre került, ami igazolja azt, hogy a hivatal a jogszabályban előírt iratküldési kötelezettségének eleget tett.

A Vt. 4. § (1) bekezdésének b) pontja és (4) bekezdése alapján megállapította, hogy valamennyi ütköző védjegyben a „...” szóösszetétel a meghatározó és ezzel, függetlenül attól, hogy szó- vagy kiegészített szó-, illetve ábrás védjegyről is van szó, a kérelmező „...” ábrás védjegye, amiben szintén a szóelem az uralkodó, az összetéveszthetőség szintjét elérő mértékben hasonlatos. A kérelmező védjegye színes voltának nincs ügydöntő jelentősége, mert az anterior védjegyek nem színesek, ami a védjegyjogi gyakorlat során azt jelenti, hogy a teljes színskála alkalmazásának a lehetősége nyitva áll az ellentartott védjegyek használata során. A kérelmező védjegyszavát megelőző pötty nem tekinthető markáns, azonosításra alkalmas elemnek, de nem ilyen a betűk kialakítása, magassága sem, mivel ezeknek a hatása a kiejtésben nem jelentkezik. Kifejtette, hogy a „...” és a „...” szavaknál a köztük levő betűk és hangzás különbözősége, figyelemmel az érintett áruk részbeni hasonlóságára, illetve azonosságára, nem elégséges a fogyasztói összetévesztés kiküszöböléséhez, még akkor sem, ha feltételezhető, hogy az átlagos magyar fogyasztó ismeri a színeket jelölő angol szavak, vagy a gyümölcsöt jelölő összetett szavak magyar jelentését. Rámutatott, hogy a 9. osztályba sorolható termékek körébe beletartozik valamennyi, az adott osztályba sorolható termék, így az ütköző védjegyek által oltalmazott áruféleségek is, függetlenül attól, hogy azok milyen feltételek mellett kerülnek forgalomba.

A fellebbezési eljárásban felmerült költség viseléséről a Pp. 78. § (1) bekezdése szerint határozott.

A jogerős végzés ellen a kérelmező terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak megváltoztatását és a védjegy lajstromozásának elrendelését kérte.

Előadta, hogy a WIPO Nemzetközi Irodája nem küldte meg részére az ideiglenes elutasításról szóló értesítést, így a Magyarországon folyó eljárásról először a végleges elutasítás átvételekor értesült. Az eljárás bíróságoknak nemcsak azt kellett volna vizsgálniuk, hogy az MSZH megküldte-e az értesítést a WIPO Nemzetközi Irodájának, hanem azt is, hogy a Nemzetközi Iroda eleget tett-e a magyar jogszabályban is kihirdetett kötelezettségének az ideiglenes elutasítás bejelentő számára történő megküldéssel. Mivel ezt az eljárás bíróságok elmulasztották, így a tényállás nem lett kellőképpen felderítve ebben a körben. Kifejtette, hogy a nemzetközi lajstromozási eljárás egységes, így önmagában az, hogy az MSZH jogszabályszerűen járt el, nem jelenti, hogy a nemzetközi lajstromozási eljárás a jogszabályoknak megfelelően zajlott.

A kérelmező álláspontja szerint az összehasonlítandó megjelölések egymás mellé állítása során megállapítható, hogy azok között a hasonlóság csekély.

Jogszabálysértőnek tartotta annak megállapítását, hogy a fekete-fehérben lajstromozott védjegyek lényegében minden színre kiterjednek. A jogszabály lehetőséget ad színes vagy fekete-fehér ábrák lajstromozására. A védjegy pedig mindig a lajstrom szerinti megjelölést oltalmazza. Hivatkozott arra, hogy a színek is igazodnak a „...” és „...” szavakhoz.

A felülvizsgálati kérelem szerint az eljárás bíróságok mérlegelési jogkörön kívül eső mértékben hagyták figyelmen kívül a betűtípusok, az ábrás elemek és a fogalmi jelentések közti különbségeket.

Hivatkozott arra, hogy jelentős szerepet játszik a megkülönböztethetőségben a közönségestől eltérő grafika, amellyel szemben a „...” standard betűtípussal jelenik meg.

Álláspontja szerint az ellenérdekű fél védjegycsaládjának legtöbb tagja semmilyen kapcsolatban nem áll a megjelöléssel, csak azok kapcsolhatók össze, amelyek a „...” szót ábrás kiegészítéssel foglalják magukba, azonban ezek is több ponton eltérnek egymástól.

A magyar vásárlók tisztában vannak a „...” és a „...” szó jelentésével, még akkor is, ha a gyümölcsneveket nem ismerik.

A kérelmező szerint az ellenérdekű fél nem igényelhet kizárólagos jogot a „...” végű elnevezések megfelelő formában történő védjegykénti lajstromozására és használatára.

Arra is kitért, hogy a felszólalói védjegyek olyan speciális termékekhez kapcsolódnak, amelyek szűk vásárlói kört érintenek, használatuk speciális feltételekhez kötődik, így kizárt, hogy az átlagos vásárló a megjelölés kapcsán erre asszociáljon.

Az ellenérdekű fél felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős végzés hatályában való fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint alaptalan.

A jogerős végzés helyesen állapította meg a tényállást, és az ellentartott védjegyek kimerítő és helyes elemzésével jutott arra a megállapításra, hogy a lajstromozni kért megjelölés az összetéveszthetőségig hasonlít az ellenérdekű fél ellentartott védjegyeire, emiatt a kérelmező megjelölése nem részesíthető védjegyoltalomban.

A kérelmezőnek az ideiglenes oltalom elutasításáról szóló értesítés részére való kézbesítésének elmaradásával kapcsolatos kifogása eljárási szabálysértésre utal. A jogerős végzés azt helyesen állapította meg, hogy az MSZH a védjegyek nemzetközi lajstromozásáról szóló Madridi Megállapodáshoz és az ahhoz kapcsolódó 1989. évi Jegyzőkönyvhöz kapcsolódó Közös Végrehajtási Szabályzat kihirdetéséről szóló 4/2005. (III.11.) IM r. /R/

rendelkezéseinek eleget téve az ideiglenes oltalom elutasításáról szóló értesítést megküldte a Nemzetközi Irodának. Ez a közzététel alapján megállapítható és ezt a kérelmező lényegében nem is vitatta. Ettől függetlenül a kérelmező az eljárás egész tartama alatt állította, hogy a Nemzetközi Iroda a R. 17. § (4) bekezdésébe ütköző módon az elutasításról szóló értesítés másolatát részére nem kézbesítette, így az ellen nem tudott fellépni. A rendelkezésre álló adatokból nem állapítható meg, hogy a Nemzetközi Iroda valóban nem küldte meg az elutasításról szóló értesítést a kérelmezőnek. Ettől függetlenül, ha a Nemzetközi Iroda a lajstromozási eljárás során eljárási szabályt vétett, az az MSZH terhére nem róható. Ezen túlmenően a Pp. 275. §-ából következően a jogerős ítélet vagy végzés felülvizsgálatára olyan eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés alapján van lehetőség, amely az ügy érdemi elbírálására lényegesen kihatott. Ha történt a Nemzetközi Iroda részéről a kérelmező terhére az ideiglenes oltalom közlésével kapcsolatban eljárási szabálysértés, az a végleges oltalom elbírálása szempontjából irreleváns és az ügy érdemi elbírálását nem érinti. Ezért a jogerős végzés jogszabálysértő jellege azon az alapon, hogy az eljárásban a Nemzetközi Iroda a kérelmező terhére az ügy végleges és érdemi elbírálását nem érintő eljárási szabályt vétett, nem állapítható meg.

A Vt. 4.§ (1) bekezdés b) pontja alapján nem részesülhet védjegyoltalomban a megjelölés, amelyet a fogyasztók összetéveszthetnek a korábbi védjeggyel a megjelölés és a védjegy azonossága vagy hasonlósága, valamint az érintett áruk, illetve szolgáltatások azonossága vagy hasonlósága miatt.

A jogerős végzés helyesen állapította meg, hogy az összehasonlított megjelölés és az ellenérdekű fél védjegyeinek uralkodó szóeleme azonos, e szóelem előtt a „...” illetve a „...” szavak egyaránt színeket fejeznek ki, szóösszetételként pedig egy-egy gyümölcsfajtát jelentenek. Mindez a szó-, és ábrás védjegyek esetében sem ad olyan jellegzetes különbséget, ami a fogyasztók részéről az összetéveszthetőség kiküszöbölését biztosítaná. Nem tévedett a jogerős végzés abban sem, hogy az ellentartott védjegyek fekete-fehér színben való megjelenítésétől eltérő színek kombinációja nem elegendő a megjelölések megkülönböztethetőségéhez.

Sem a grafikai megjelenítés, sem a fonetikai hangzás nem jelent olyan lényegi eltérést, ami elegendő lenne a fogyasztói összetéveszthetőség kizárására.

A felülvizsgálati kérelem tévesen hivatkozott arra, hogy a felszólalói védjegyek speciális termékekhez kapcsolódnak, így a kérelmező megjelölése nem teremt asszociációt, ugyanis 9. áruosztályban az áruk illetve, értékesítési jellemzőik hasonlóak,

ezért a fogyasztó alappal következtethet arra, hogy azonos termékcsaládról van szó.

A jogerős végzés tehát helyesen jutott arra a következtetésre, hogy lajstromozási akadály fennáll, ezért nem sértett jogszabályt, amikor a kérelmező MSZH határozat megváltoztatása iránti kérelmét elutasította.

Mindezek alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős végzést a Pp. 275. § (3) bekezdésének megfelelően hatályában fenntartotta, és a Pp. 78. § (1) bekezdése valamint a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-a szerint kötelezte a kérelmezőt az ellenérdekű fél felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére.

Budapest, 2010. június 16.

Dr. Mészáros Mátyás sk. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna sk. bíró, Dr. Farkas Attila sk. bíró

A kiadmány hitelélül:

Vné

tisztviselő